Bez systémové podpory to nejde: Pravda o situaci v Hřebčíně Napajedla

21.3.2025 - | Hřebčín Napajedla

Desítky milionů korun z vlastní kapsy, osmnáct let neúnavné práce a vášeň pro zachování české chovatelské tradice. To vše investovala rodina Sieklíkových do záchrany legendárního Hřebčína Napajedla. Přesto dnes stojí tento symbol českého chovu plnokrevníků na rozcestí. Proč musel jeden z nejslavnějších českých hřebčínů ukončit svou činnost navzdory heroickému úsilí jeho majitelů? A jaká může být jeho budoucnost?

Antonín Sieklík st. koupil hřebčín v roce 2005, přestože dobře věděl o jeho finančních problémech. Kumulovaná ztráta v té době přesahovala 16 milionů korun. Důvodem akvizice nebyla vidina zisku, ale upřímná snaha zachovat ve městě chov plnokrevníků a stabilizovat hospodaření zařízení s bohatou historií.

Jako majoritní akcionář hřebčín několikrát oddlužil a finančně podporoval ze svých soukromých prostředků. Žádný další akcionář vlastními prostředky hřebčín nepodpořil. Jen díky těmto finančním injekcím mohl hřebčín fungovat další desítky let. Tato podpora umožnila udržet chov plnokrevníků v Napajedlech o mnoho let déle, než by dávalo jakýkoliv ekonomický smysl.

Podpora jen pro někoho

Hřebčín od roku 2005 vlastní stále stejná rodina. V roce 2014 jej od Antonína Sieklíka st. převzala společnost SYGNUM jeho potomků, a to pouze z toho důvodu, že původní společnost byla natolik

předlužená, že další investice do hřebčína byly možné jen prostřednictvím jiného právního subjektu.

Pan Sieklík a jeho rodina zasvětili tomuto projektu značnou část svých životů. Z vlastních prostředků do hřebčína investovali za téměř dvě dekády desítky, ne-li stovky milionů korun, aby udrželi provoz bez jakékoliv systematické podpory státu.

Hřebčín Napajedla byl vždy symbolem kvalitního chovu, který ovšem nikdy nedostal srovnatelnou podporu jako státní chovatelské instituce. Zatímco státní hřebčíny, které mají v chovu podobný počet koní, dostávaly každoročně podporu přesahující 20 milionů korun, soukromý Hřebčín Napajedla žádnou výraznou pomoc nezískal. A to přesto, že o ni opakovaně žádal.

Poslední pokus o záchranu

Do poslední chvíle se snažili najít cestu, jak chov zachránit. Posledním návrhem byla bytová výstavba na malé části pastvin, která by zabrala méně než 5 procent plochy a nevyžadovala demolici žádné ze stávajících budov. Z výnosů z pronájmu bytů chtěli majitelé dále dotovat provoz hřebčína. Zastupitelstvo města však odmítlo dát projektu zelenou.

To byla definitivní tečka za chovem plnokrevníků. Finální rozhodnutí přitom padlo až po opětovně neúspěšné snaze zajistit podporu ze strany státu. Faktem je, že pro možnost zachování provozu Hřebčína Napajedla by ze strany státu byla potřebná dlouhodobá, nikoliv jednorázová podpora, podobná té, kterou dostávají státní hřebčíny.

Kromě provozních nákladů by bylo nezbytné investovat značné prostředky do opravy infrastruktury hřebčína. Konzervativní odhady hovoří o částce přesahující 1 miliardu korun, vzhledem k vyhlášené památkové ochraně ale budou skutečné náklady pravděpodobně ještě vyšší.

Přestože chov koní v Napajedlech skončil, majitelé dále hledají způsoby, jak areál smysluplně využít pro město a jeho obyvatele. Jejich cílem je, aby Hřebčín Napajedla zůstal i bez koní aktivním a důležitým místem regionu, které bude respektovat svou historickou hodnotu.